

Slimību profilakses un
kontroles centrs

Latvijas
Biozinātņu un tehnoloģiju
universitāte

Bērniem...stāstot par mūsu pirmo uzturu

Līdzfinansē
Eiropas Savienība

1.1.1.9. pasākuma "Pēcdoktorantūras pētījumi" pētniecības pieteikums Nr. 1.1.1.9/LZP/2/25/211 "Agrīnās bērnības uztura kvalitātes novērtējums un pielāgotu rīku izstrāde uztura vadlīniju ieviešanai".

Kaķēni ēd mammas pienu, maigi murrājot.

*Roņu mammas piens ir ļoti barojošs, kā
putukrējums.*

*Brāļu un māsu tik daudz, ka jāgaida rindā,
lai tiktu paēst.*

Teliņš braši dzer pienu.

Mazajam pērtikēnam ēšanas laiks...

*...un arī mazajam cilvēkbērnam ir ēšanas
laiks.*

*Mazuļi ēd dažādi — visbiežāk no mammas
pupiņa, bet reizēm arī no pudelītes.*

*Punciši vēl maziņi, tādēļ jāēd nedaudz,
bet bieži.*

*Bet mazuliši aug un pēc kāda laika parādās
interese nogaršot arī ko citu.*

*Ja roņu mazulis jau 1 līdz 2 mēnešu vecumā
viens pats sāk dzīvot jūrā bez mammas un
ēd zivis...*

*...tad cilvēkbērns papildus mammas pienam
citus produktus sāk nogaršot ap 6 mēnešu
vecumu. Hmm...kas ir tas, ko man te tikko
nolika nogaršot?*

Rīgas Zooloģiskajā dārzā dzimušais slinķu mazulis divu mēnešu vecumā jau spējis nogaršot salātlapas, gurķus, kabačus, vārītus burkānus un olu, taču priekšroku joprojām dod mammas Leles pienam.

Arī cilvēkbērns, augot lielāks, aizvien vairāk sāk ēst citus produktus, turpinot šad un tad padzert arī mammas pienu.

*Sakām paldies mammas garšīgajam pieniņam,
bet nu es esmu paaudzies un gatavs pats ēst
banānus.*

Arī mazais pērtiķēns ir paaudzies un pienaīņa vietā braši ēd vairs tikai banānus un citus augļus. Un tas būs viņa uzturs visu turpmāko dzīvi.

Cik daudz krāsu...jāsteidz visu nogaršot.